

**Protokół z XXXVII uroczystej sesji
Rady Miasta Torunia
z 28 grudnia 2012 roku**

XXXVII uroczysta sesja Rady Miasta Torunia odbyła się 28 grudnia 2012 roku w Sali Wielkiej Dworu Artusa w Toruniu.

p. D. Bereski – powitał w imieniu gospodarzy uroczystości Mariana Frąckiewicza – Przewodniczącego Rady Miasta Torunia i Michała Zaleskiego – Prezydenta Miasta gości uroczystości.

Zaproponował, aby powitanie oklaskami było jednoczesne dla wszystkich po zakończeniu prezentacji.

Powitał:

Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej Jana Wyrowińskiego,

Poseł na Sejm Annę Sobecką,

Posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej:

- Zbigniewa Girzyńskiego,
- Macieja Wydrzyńskiego,

Ministra Grzegorza Karpińskiego,

Konsuli Honorowych Republik:

Litewskiej - Jerzego Bańkowskiego,

Peru – dr. Stanisława Rakowicza, który otrzymał na sesji medal Thorunium,

Słowenii – Jana Walczaka

Magnificencie Rektorów Toruńskich Uczelni Wyższych,

przedstawicieli wojska z Dowódcą Garnizonu Toruń w osobie płk Aureliusza Chyleńskiego,

przedstawicieli wszystkich służb mundurowych,

duchowieństwo z Księdzem Radcą Jerzym Molinem z kościoła ewangelicko-augsburskiego i księdzem pułkownikiem Mikołajem Hajduczenią z kościoła prawosławnego,

Powitał uhonorowanych przez Radę Miasta medalem „Za zasługi dla miasta Torunia” na wstędze:

- profesora Mariana Arszyńskiego,
- profesora Jana Tajchmana,
- Zbigniewa Nawrockiego,

wraz z ich bliskimi.

Powitał uhonorowanych tytułem „Ambasador Toruńskiej Turystyki” doktora Marka Rubnikowicza – dyrektora Muzeum Okręgowego i Glenna Standischa,

Powitał: członków Rady Prezydenckiej i rady ds. sportu, dyrektorów instytucji administracji zespolonej, przedstawicieli biznesu, kultury, izb zawodowych, radnych Miasta Torunia wszystkich kadencji, oraz przewodniczących rad okręgów, dziennikarzy, przedstawicieli lokalnych mediów, oraz wszystkich, którzy swoją obecnością zaszczycili uroczystość.

p. D. Bereski – na scenę poprosił przewodniczącego Rady Miasta Torunia Mariana Frackiewicza.

p. M. Frackiewicz – wydał komendę: **do hejnału.**

Hejnalista Łukasz Ignac dwukrotnie odegrał hejnał miasta.

p. M. Frackiewicz – poinformował, że na pamiątkę nadania praw miejskich - Statut Gminy zobowiązuje Radę Miasta do przeprowadzenia sesji w dniu najbliższym do 28 grudnia. Czyniąc zadość wymogom Statutu i tradycji otwieram uroczystą sesję Rady Miasta Torunia zorganizowaną w związku z 779. rocznicą nadania praw miejskich naszemu miastu. Toruń - założony został w 1233 r. na mocy dokumentu lokacyjnego wielkiego mistrza zakonu krzyżackiego Hermana von Salza i preceptora Hermana Balka.

p. M. Frackiewicz – wydał komendę: **Poczet - proszę o wprowadzenie Chorągwi Miasta.**

p. M. Frackiewicz –

Panie Prezydencie,

Szanowni Państwo,

Rada Miasta Torunia ustanowiła rok 2012 Rokiem Toruńskich Zabytków, w tym roku mija bowiem 15. rocznica wpisania Torunia na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.

Szanowni Państwo,

Chciałbym powrócić do minionych lat i przypomnieć te istotne wydarzenia.

Starania o wpis rozpoczęły się znacznie wcześniej, a ich inspiracją było wpisanie na Listę w roku 1978 Krakowa. W roku 1986 radna miejska, ówczesny Kustosz Muzeum Mikołaja Kopernika p. Janina Mazurkiewicz, wystąpiła na sesji Miejskiej Rady z wnioskiem o „poczynienie starań zmierzających do uzyskania dla Toruńskiego Zespołu Staromiejskiego statusu miasta wpisanego do światowego rejestru dziedzictwa kultury Organizacji Narodów Zjednoczonych”. Trzy lata później przy PAX-ie zawiązał się Społeczny Komitet, którego celem były działania na rzecz wpisania Starego Miasta na Listę Światowego Dziedzictwa Kultury. Jego przewodniczącym został – nieżyjący od kilku lat - prof. Sławomir Kalembka. I choć jeszcze nie było żadnych efektów, to w mieszkańcach zaszczepiano już ideę tego wielkiego zaszczytu. Znamy przedmioty uważali, że Toruń ze względu na położenie geograficzne, poligon, obiekty wojskowe, nie ma szansy na wpis.

Dopiero po roku 90-tym w nowej sytuacji politycznej nie miało znaczenia położenie miasta. Prezydentem miasta został dr Jerzy Wiczorek, na Miejskiego Konserwatora Zabytków powołał Zbigniewa Nawrockiego, który z całą mocą zabiegał i mobilizował do działań na rzecz wpisu. W październiku 1991 r. zorganizował spotkanie środowisk twórczych i radnych. Referat pt. „Szansa Torunia wpisania na Listę” wygłosił Pan profesor Marian Arsyński, a Pan Zbigniew Nawrocki przedstawił referat „Problematyka konserwatorska Torunia.” Zebrani podjęli deklarację o kontynuacji starań.

Zielone światło zaświeciło się, kiedy w 1993 r. Generalnym Konserwatorem Zabytków został prof. Andrzej Tomaszewski, wówczas władze miasta wystąpiły z wnioskiem o podjęcie starań rządu Rzeczypospolitej Polskiej o wpisanie Torunia na Listę UNESCO.

Jednym z warunków było wykazanie się władz miasta i jego mieszkańców stałą troską o stan zachowania zabytków.

Trzeba sobie przypomnieć, że to były zupełnie inne czasy.

Kamienice od wielu lat nie były remontowane. Ich dawni właściciele dopiero dochodzili

prawa własności, a w budżecie miasta na ochronę zabytków w latach 1990-1991 nie przewidywano żadnych środków.

Wiosną 1992 roku miasto rozpoczęło remont 16 kamienic, a jesienią remontowano już około 30 kamienic prywatnych. W efekcie do roku 1995 prywatni właściciele wyremontowali około 70 kamienic. Co roku w budżecie rezerwowano większe środki na zabytki. Miasto zaczęło pięknieć.

Szanse miasta na wpis były, co raz większe.

Niezwykle pomocnym było Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Wałęsy z 1994 r. w którym „Toruń - Stare i Nowe Miasto” został uznany za pomnik historii. Toruń znalazł się w poczekalni do wpisu na listę.

Opracowanie wniosku władze miasta zleciły Instytutowi Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa UMK. Dokumentację opisową, analityczną, kartograficzną i fotograficzną do wniosku przygotowywał zespół w składzie: prof. Marian Arszyński i prof. Jan Tajchman, przy ogromnej pomocy Miejskiego Konserwatora Zabytków – Pana Zbigniewa Nawrockiego. Gotowy wniosek w czerwcu 1996 r. przekazano Generalnemu Konserwatorowi Zabytków.

Teraz sprawy potoczyły się szybko.

W październiku 1996 r. do Torunia przybył profesor Jonas Glemza, członek Komitetu Światowego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO, aby sprawdzić autentyczność zabytków.

Pozytywna opinia prof. Jonasa Glemzy była decydująca.

4 grudnia 1997 roku na XXI plenarnej sesji Komitetu Dziedzictwa Światowego UNESCO Toruń został wpisany na jego listę.

Wręczenie Honorowych Wyróżnień Rady Miasta Torunia.

p. D. Bereski – przypomniał, że Rada Miasta Torunia w dniu 19 lipca bieżącego roku podjęła trzy uchwały o nadaniu honorowego wyróżnienia - Medalu „Za zasługi dla miasta Torunia” na wstędze. To zaszczytne wyróżnienie przyznawane jest osobom fizycznym i prawnym, bądź organizacjom, które wybitnie przyczyniły się do rozwoju miasta, przysporzyły mu dobrego imienia i chwały bądź zasłużyły się mieszkańcom miasta Torunia.

Nadanie tego niezwykle wysokiego odznaczenia skutkuje otrzymaniem medalu, odznaki, uchwały o nadaniu wyróżnienia. Przyznanie medalu zostaje potwierdzone wpisem do Księgi Honorowych Wyróżnień Miasta Torunia.

Zaprosił Przewodniczącego Rady Miasta.

p. M. Frackiewicz – Rada Miasta Torunia Medalem „Za zasługi dla Miasta Torunia” na wstędze uhonorowała:

- Profesora Mariana Arszyńskiego,
- Profesora Jana Tajchmana,
- Zbigniewa Nawrockiego.

p. D. Bereski – poprosił Przewodniczącego Rady o przedstawienie laudacji na cześć Profesora Mariana Arszyńskiego.

p. M. Frackiewicz –

Urodził się w pobliskiej Chełmży, studiował na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika, na Uniwersytecie Poznańskim, a pracę doktorską obronił na Uniwersytecie Wrocławskim. Po latach pracy habilitował się na Wydziale Humanistycznym naszego Uniwersytetu, gdzie przedstawił rozprawę „Budownictwo warowne zakonu krzyżackiego w Prusach”. Był m.in. stypendystą na Uniwersytecie w Greifswaldzie, w Berlinie oraz stypendystą hrabiny Lanckorońskiej we Wiedniu.

W międzyczasie pracował w wielu instytucjach związanych z historią i sztuką.

Ale nas dzisiaj interesuje, czy Profesor wykorzystywał swoje talenty i umiejętności, ciągle zgłębiany warsztat na potrzeby średniowiecznej toruńskiej starówki.

Szanowni Państwo,

– odpowiedź jest twierdząca. Tak, bowiem już w roku 1966 powraca na macierzystą uczelnię, by na Wydziale Sztuk Pięknych wspólnie, między innymi, z Janem Tajchmanem kontynuować dzieło profesora Jerzego Remera - twórcy toruńskiej szkoły konserwacji zabytków.

Wykłady z historii i teorii ochrony i konserwacji zabytków, historii organizacji i technik budownictwa, historii urbanistyki miały niesamowity wpływ na młodych adeptów Instytutu. Pod Jego kierunkiem napisano ponad 80 prac magisterskich.

W trakcie swojej pracy na UMK Profesor umiejętnie łączył pracę naukowo-badawczą z licznymi funkcjami administracyjnymi. Był między innymi kierownikiem Zakładu Konserwatorstwa, dyrektorem Instytutu Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa, członkiem Senatu UMK, Przewodniczącym Rady Bibliotecznej, przez 12 lat reprezentował UMK w Komisji stypendialnej Fundacji Lanckorońskich przy Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie oraz sekcji Nauk o Sztuce Komitetu Badań Naukowych, a w latach 1992 – 2000 członkiem Rady Ochrony Zabytków przy Ministrze Kultury.

Nadal aktywnie działa w Towarzystwie Naukowym oraz jest członkiem ICOMOS - u

Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne wielokrotnie nagradzany i odznaczany: przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Rektora UMK, Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków. Został uhonorowany również Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz papieskim medalem Pro Ecclesia et Pontifice.

Szanowni Państwo

– dzisiaj przyszedł czas na szczególne, wyjątkowe toruńskie wyróżnienie: Medal „Za zasługi dla Miasta Torunia” na wstędze.

Panie Profesorze, Rada Miasta Torunia doceniła największe, jej zdaniem, Pańskie osiągnięcie naukowe i konserwatorskie. A było nim dzieło poświęcone historii Torunia i dziejom jego zabytków, a w tym opracowanie wspólnie z prof. Tajchmanem dokumentacji opisowo-analitycznej, kartograficznej, stanowiącej podstawę wpisu Torunia na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO w roku 1997.

Szanowni Państwo,

Drodzy Goście,

dzisiaj, dokładnie w rocznicę lokacji miasta, a także na zakończenie Roku Toruńskich Zabytków ten fakt ma szczególne znaczenie.

Panie Profesorze – dziękujemy.

p. D. Bereski – poprosił Przewodniczącą Rady o przedstawienie laudacji na cześć Zbigniewa Nawrockiego.

p. M. Frackiewicz –

Szanowni Państwo,

Torunianin z wyboru. Przyjechał na studia, które na Wydziale Sztuk Pięknych ukończył w 1960 r. Pracę magisterską, empiryczną, zatytułowaną „Analiza zabytkoznawczo-konserwatorska pofranciszkańskiego kościoła Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Toruniu” pisał pod kierunkiem profesora Jerzego Remera.

Po studiach rozpoczął pracę w Muzeum Etnograficznym jako asystent profesor Marii Znamierowskiej – Prufferowej, zajmując się poszukiwaniem i opracowywaniem zabytków budownictwa ludowego i jego selekcji, do przygotowywanego parku etnograficznego. Współpracował przy tworzeniu jego projektu.

Przez następne prawie 30 lat pracował w Pracowni Konserwacji Zabytków pełniąc wiele ważnych funkcji. Między innymi był konsultantem projektów architektonicznych do remontów konserwatorskich obiektów zabytkowych.

Był głównym specjalistą w zakresie dokumentacji naukowo-historycznych, zabytkowych układów miejskich, obiektów architektury i budownictwa, zwłaszcza kamienic mieszczańskich oraz zabytków techniki.

A następnie pełnił funkcje kierownika Pracowni Konserwacji Dzieł Sztuki.

W latach 1991 – 2000 spełniał się jako Miejski Konserwator Zabytków. Właśnie w tym czasie przygotował koncepcję postępowania konserwatorskiego dla miasta Torunia. Opiniował wówczas projekty architektoniczne i aranżacyjne, oraz nadzorował wszelkie realizacje konserwatorskie na terenie Torunia. Jego wkład w ratowanie toruńskiej Starówki jest ogromny.

Szanowni Państwo,

Pan Zbigniew Nawrocki to pasjonat, miłośnik obiektów zabytkowych.

Ta mozolna praca, dokumentacja, badania i opracowania architektoniczne - dawały mu radość. Spełniał się zawodowo. A nadzorował w tym czasie prace konserwatorskie przy ponad 100 kamienicach.

To dzięki Jego determinacji władze miasta podjęły decyzje o remoncie konserwatorskim Dworu Artusa. To on przygotował program konserwatorski dla Dworu Artusa i przez 5 lat nadzorował jego remont.

Inicjował i prowadził sprawy związane z wpisaniem Torunia na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO

Jak sam o sobie mówi „ma szczęście do ludzi i zdarzeń”.

Proszę Państwa, coś w tym jest. Bo kiedy jesienią 1996r. przybył do Torunia profesor Jonas Glemza, ówczesny Wiceminister Kultury Litwy, aby sprawdzić autentyczność toruńskich zabytków, to gościa oprowadzał Pan Zbigniew Nawrocki, wspólnie z prof. Arszyńskim.

Szanowni Państwo,

Drogi Zbigniewie,

Opowiadałeś kiedyś, że profesor Glemza był sceptycznie nastawiony, powszechna była bowiem opinia, że w Polsce tylko Kraków jest autentyczny. Tymczasem w miarę zwiedzania, zmieniał się jego nastawienie.

To dzięki Twojemu zaangażowaniu, niezwyklej fachowości, a także dyplomacji i erudycji, profesor zdobył gruntowną wiedzę o toruńskiej starówce. Zaowocowała ona pozytywną opinią o wpis na Listę Światowego Dziedzictwa.

Dziękujemy Ci za to.

p. D. Bereski – poprosił Przewodniczącego Rady o przedstawienie laudacji na cześć profesora Jana Juliusza Tajchmana.

p. M. Frackiewicz –

Szanowni Państwo,

Urodził się w Krośniewicach w rodzinie nauczycielskiej. Studia ukończył na Wydziale Architektury i Politechniki Poznańskiej, a następnie Konserwatorstwo na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika. Doktorat i habilitację bronił na Uniwersytecie Wrocławskim.

W czasie tych lat pracował w różnych instytucjach, na wielu stanowiskach godząc prace naukowo – dydaktyczną z działalnością projektową i konserwatorską.

Na UMK wykładał historię technik budowlanych z elementami materiałoznawstwa, historię konserwacji zabytków architektury, inwentaryzację zabytków architektury. Był promotorem ponad 100 prac magisterskich i 3 doktorskich. W czasie ponad pięćdziesięciu lat pracy na

Uniwersytecie Mikołaja Kopernika pełnił ważne funkcje administracyjne.

W pracy dydaktycznej współpracował z Wyższym Seminarium Duchownym, Wydziałem Technologii Drewna SGGW w Warszawie, Politechniką Łódzką i Warszawską. Przez ponad 30 lat organizował kursy konserwatorskie dla architektów i średniego personelu technicznego. Był inicjatorem utworzenia konserwatorskich studiów podyplomowych na UMK.

W swoich naukowych dociekaniach koncentrował się przede wszystkim na zabytkowej stolarce architektonicznej. Z czasem Jego zainteresowania rozwijały się w kierunku teorii konserwacji architektury, a rezultaty badań publikował w licznych artykułach i książkach.

Szanowni Państwo,

na dwa tytuły chciałbym zwrócić szczególną uwagę, są one bliskie naszym sercom, a dotyczą bezpośrednio toruńskiej starówki. Pierwszy to Wieżba dachowa ratusza toruńskiego z 1277r. drugi to Kamienica „Pod Gwiazdą” w Toruniu i jej problematyka konserwatorska.

W Jego dorobku twórczym najistotniejsze są projekty i realizacje z zakresu architektury sakralnej. Jest ich tak wiele, że nie sposób ich wymienić.

Jako ciekawostkę chciałbym Państwu zdradzić, iż pasja konserwatorska Profesora wyzwoliła w Nim jeszcze jeden ukryty talent – pasję literacką. Celne fraszki bawią i pouczają. Pozwólcie Państwo, że przytoczę dwie:

- Brak pieniędzy pozbawia zabytki konserwacji, lecz ich nadmiar prowadzi do dewastacji.

Bowiem to, co autentyczne z wartością dawności, jest usuwane w imię źle pojętej nowoczesności.

i o architektach:

- Marzył, aby jego dzieło przetrwało bez zniszczenia, projektując zapominał, że poprzednik miał takie same pragnienia.

Za swoją działalność naukową, artystyczną, konserwatorską i pedagogiczną był wielokrotnie nagradzany i odznaczany. Został uhonorowany między innymi Medalem Edukacji Narodowej, „Nagrodą Roku 1989” Stowarzyszenia Architektów Polskich, papieskim medalem Pro Ecclesia et Pontifice, a także Medalem Thorunium Prezydenta Miasta Torunia.

Droży Państwo,

Rada Miasta Torunia w uznaniu zasług dla Profesora w dniu 19 lipca tego roku podjęła uchwałę o nadaniu medalu „Za zasługi dla miasta Torunia” na wstędze. Za najważniejsze osiągnięcie uznając opracowanie wspólnie z profesorem Marianem Arszyńskim dokumentacji do wniosku o wpis Torunia na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO.

Panie Profesorze,

dziękujemy Ci za to, za Twoją pracę i za miłość do naszego miasta.

p. D. Bereski – zaprosił na scenę: Mariana Arszyńskiego, Zbigniewa Nawrockiego, Jana Tajchmana oraz Kapitułę Honorowych Wyróżnień.

Kapituła przystąpiła kolejno do wręczania medali uhonorowanym.

p. D. Bereski – poprosił profesora Mariana Arszyńskiego o zabranie głosu.

p. M. Arszyński – podziękował za nadanie medalu.

p. D. Bereski – poprosił Zbigniewa Nawrockiego o zabranie głosu.

p. Z. Nawrocki – podziękował za nadanie medalu.

p. D. Bereski – poprosił Jana Tajchmana o zabranie głosu.

p. J. Tajchman – podziękował za nadanie medalu.

p. D. Bereski – podziękował Kapitulę Honorowych Wyróżnień.

p. D. Bereski – poprosił o zabranie głosu Prezydenta Miasta Michała Zaleskiego.

p. M. Zaleski –

Panie Przewodniczący,

Wysoka Rado,

Dostojni Goście i Uczestnicy uroczystej sesji Rady Miasta Torunia!

Z szacunkiem i wdzięcznością patrzymy na trzech uhonorowanych torunian, którzy o zabytkach naszego miasta wiedzą chyba wszystko i którym oddali długie lata swojego naukowego i zawodowego powołania. Panom Profesorom oraz Panu Konserwatorowi przekazuję słowa najwyższego uznania w związku z nadaniem Medali „Za Zasługi dla Miasta Torunia”. Potwierdzam to, że skupione na naszym mieście Panów życiowe losy i eksperckie decyzje są rzeczywiście „zasługami dla miasta Torunia”. Uosabiacie Panowie świetność znanej w świecie toruńskiej szkoły konserwacji zabytków oraz spójne inicjatywy samorządu naszego miasta, jego służb konserwatorskich i środowiska uniwersyteckiego, które przed 15 laty zostały zwieńczone wpisem Torunia na Listę UNESCO - także dzięki niezastąpionej Panów współpracy. Dziękuję zatem Panom za samodzielną działalność i za tę kooperację, która pozwala nam w Toruniu niezmiennie postrzegać stworzone przez Panów trio jako ojców sukcesu, jakim niewątpliwie okazało się uznanie toruńskiej starówki za kulturowe dziedzictwo świata

Szanowni Państwo!

Za trzy dni pożegnamy stary rok. Jest to jedna z tych chwil w kalendarzu, które najmocniej skłaniają do spojrzenia wstecz i podsumowania minionych miesięcy także w działalności samorządu miejskiego. Rozpoczęliśmy zatem ten rok od wymownych wydarzeń: podpisania przez miasto porozumienia z Wyższą Szkołą Bankową, a następnie wmurowania kamienia węgielnego pod Interdyscyplinarne Centrum Nowoczesnych Technologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, a wkrótce potem aktu erekcyjnego pod Centrum Sportowe UMK. To było preludium do jesiennej otwarcia rozbudowanego Akademickiego Centrum Kultury i Sztuki „Od Nowa”. Wszystkie te zdarzenia – z aktywnym udziałem i wsparciem miasta - potwierdziły nadzwyczajne znaczenie uniwersyteckiego profilu Torunia oraz działalności i rozwoju w naszym mieście uczelni wyższych.

Po raz kolejny potwierdziliśmy markę Torunia jako miasta sportu. Trzeciemu już i spektakularnemu Grand Prix na żużlu w Toruniu towarzyszyły między innymi: zakończenie modernizacji sali gimnastycznej I LO, Młodzieżowe Mistrzostwa w Hokeju, umowy na powołanie Ośrodka Szkolenia Sportowego Młodzieży w Piłce Nożnej, na Halowe Mistrzostwa Weteranów w Lekkiej Atletyce w 2015 r. i na Mistrzostwa Europy w Szermierce w 2013 r.; pełna emocji toruńska strefa kibica podczas EURO 2012, przyznanie Toruniowi organizacji 89. Mistrzostw Polski Seniorów w Lekkiej Atletyce w 2013 r. i w końcu grudniowe oddanie pięciu ostatnich orlików, których mamy w Toruniu w sumie 24, co zapewniło nam pozycję regionalnego lidera w projekcie budowy tych boisk.

Od marca cieszymy się działalnością nowego przedszkola, a od września nowej Szkoły Podstawowej nr 35 na Bielawach, funkcjonujących w jednym kompleksie oświatowym.

To był także rok aktualizacji Strategii rozwoju turystyki, a także przygotowywania Strategii rozwoju kultury oraz Regulaminu konsultacji społecznych.

Oczywiście najwięcej emocji i uwagi skupialiśmy wokół zadań inwestycyjnych z budową mostu na czele. Most rośnie w oczach, obecnie najgorętszą sprawą wydaje się

zapowiadane przez wykonawcę przygotowanie montażu dwóch kolosalnych łuków na podporach. Z większych robót drogowych mamy natomiast za sobą otwarte rondo na pl. Hoffmanna, dwa kilometry przebudowanej ulicy Skłodowskiej-Curie oraz półtora kilometra ul. Polnej, a także podpisaną i długo oczekiwaną umowę na współfinansowanie ul. Nieszawskiej czy zamknięty proces wyłonienia wykonawcy fragmentu Trasy Średnicowej.

W tym roku zakończyliśmy również prace przy ujęciu wody pitnej w Małej Nieszawce, kończąc w ten sposób modernizację podstawowych źródeł wody dla Torunia. Zakończona została również budowa Instalacji Termicznej Przeróbki Osadu na terenie Centralnej Oczyszczalni Ścieków.

Kontynuowaliśmy również miejski program budownictwa komunalnego i społecznego, w efekcie przekazując torunianom 88 mieszkań. Natomiast miejska spółka, Toruńskie Towarzystwo Budownictwa Społecznego, w roku jubileuszu 15-lecia swojej działalności oddała do użytku 144 mieszkania.

Wspólnie przeżywaliśmy dziesiątki wydarzeń okolicznościowych i jubileuszy oraz imprez kulturalnych, w tym kampanię związaną z 200-leciem wydarzeń opisanych w „Panu Tadeuszu”, 90. rocznicę ruchu harcerskiego, 90. rocznicę edukacji oficerskiej Marynarki Wojennej, 10-lecie Centrum Szkolenia Artylerii i Uzbrojenia, 20. rocznicę powołania diecezji toruńskiej, a także wrześniową Galę Mistrzów Mowy Polskiej z laureatami pochodzącymi z Torunia.

A z zakresu spraw społecznych z pewnością zapamiętamy zarówno otwarcie Centrum Dialogu Społecznego, jak i inaugurację wspartego przez Radę Miasta Torunia programu Duża Rodzina.

Oczywiście nie uniknęliśmy także kłopotów – ale któż ich nie ma! Musieliśmy się pożegnać z generalnym wykonawcą i wypowiedzieć umowę na budowę hali widowiskowo-sportowej na ul. Bema. Nie udało nam się również wyłonić wykonawcy sali na Jordankach. Ale za to jako merytorycznie rozsądną i sprawiedliwą dla miasta przyjęliśmy październikową decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska związaną z budową mostu.

No i w końcu to, co najważniejsze, czyli finanse miasta. Dbaliśmy o ich dobrą kondycję mimo niekorzystnego otoczenia zewnętrznego, trwającego na światowych rynkach kryzysu i słabnięcia polskiej gospodarki. Obniżyliśmy roczny deficyt, a więc i zadłużenie miasta, o prawie 40 mln zł. A mimo to udało nam się zrealizować ambitny plan inwestycji miejskich, na które przeznacziliśmy w tym roku 423 mln zł, czyli 38% wszystkich wydatków budżetowych. Ważne jest również to, że aż 44% tej kwoty (189 mln zł), to pieniądze, które napłynęły do Torunia z zewnątrz jako dotacje unijne lub państwowe.

Tak więc o 2012 roku zbyt łatwo nie zapomnimy. Był to bowiem rok dobry. Owszem, przyniósł mieszkańcom Torunia niejedną chwilę zniecierpliwienia, ale także dumy i niejednego sukcesu.

Szanowni Państwo!

Zamykany Rok Toruńskich Zabytków przypomniał nam, że wszystkie otwarte na przyszłość, trwałe i wartościowe inicjatywy wymagają szacunku dla tradycji i pamięci o przeszłości. Ta zasada odnosi się także do aktywności gospodarczej naszego miasta. Dlatego podczas tej uroczystej sesji, przywołującej przecież akt założenia Torunia i długą historię jego gospodarczego dobrobytu, mam zaszczyt poinformować Państwa o nadaniu Medalu Honorowego Prezydenta Miasta Torunia „Thorunium” Konsulowi Honorowemu Peru, Panu Doktorowi Stanisławowi Rakowiczowi. Czynie to w uznaniu zasług Pana Konsula dla rozwoju toruńskiej przedsiębiorczości, oddania dla powołania na toruńskim uniwersytecie studiów ekonomicznych, wspierania profesjonalnej edukacji menedżerów i przedsiębiorców, zakładania i wspierania instytucji okołobiznesowych, a także dynamicznego wpisania administracji wojewódzkiej w realia wolnego rynku.

Panie Konsulu, dziękuję za Pana nadzwyczajną i wieloletnią troskę o Toruń i nasz region. Nadanie Panu Medalu „Thorunium” jest dla mnie zaszczytem.

Wręczenie medalu Thorunium

p. D. Bereski – zaprosił na scenę doktora Stanisława Rakowicza – Konsula Honorowego Peru.

p. M. Zaleski – wręczył medal Thorunium.

p. D. Bereski – poinformował, że medal *Thorunium* jest to specjalna nagroda przyznawana przez Prezydenta miasta w uhonorowaniu zasług dla miasta. Odznaczenie to, przyznawane z inicjatywy własnej Prezydenta, może być wręczane firmom, organizacjom i stowarzyszeniom oraz osobom fizycznym.

p. D. Bereski – poprosił Konsula o zabranie głosu.

p. S. Rakowicz – podziękował za uhonorowanie go medalem.

Wręczenie tytułów „Ambasadora Toruńskiej Turystyki”

p. D. Bereski – *Szanowni Państwo, Ambasador Toruńskiej Turystyki to osoba, instytucja, firma, które wniosły najistotniejszy wkład w promocję Torunia.*

Poprosił o zabranie głosu profesor Danielę Szymańską.

p. D. Szymańska – przedstawiła uzasadnienie do wyboru.

p. D. Bereski – zaprosił Glenna Standisha, doktora Marka Rubnikowicza – dyrektora Muzeum Okręgowego, a także Ryszarda Kruka - Prezesa Lokalnej Organizacji Turystycznej wraz z Przewodniczącym Rady Miasta.

Kapituła (prof. Szymańska i R. Kruk) oraz Prezydent i Przewodniczący wręczają i gratulują.

p. D. Bereski – poinformował, że w imieniu odznaczonych głos zabierze dr Marek Rubnikowicz.

p. M. Rubnikowicz – podziękował za przyznanie tytułu.

p. G. Standisch – podziękował za przyznanie tytułu.

p. M. Frackiewicz – *Szanowni Państwo, Oficjalna część uroczystości dobiega końca . Zamykam uroczystą sesję Rady Miasta Torunia. Proszę Państwa o powstanie.*

p. M. Frackiewicz – wydał komendę: ***Poczet - proszę o wyprowadzenie Chorągwi Miasta.***

p. D. Bereski – *Szanowni Państwo, mam niezwykłą przyjemność zaprosić Państwa na spotkanie z gwiazdą. Przed Państwem Ryszard Rynkowski.*

Po koncercie.

p. D. Bereski – zaprosił do Sali Małej na Toast Noworoczny Prezydenta Miasta Michała Zaleskiego.

p. M. Zaleski – wygłosił okolicznościowy toast.

p. M. Frąckiewicz – złożył życzenia noworoczne.

p. D. Bereski – poinformował, że można składać gratulacji wyróżnionym oraz dokonywać wpisu do Księgi Honorowych Wyróżnień, która została wyłożona w Sali Lustrzanej. Miniatury do Księgi wykonała toruńska artystka Iwona Chmielewska.

Gospodarze dzisiejszej uroczystości na pamiątkę spotkania z okazji 779. rocznicy lokacji miasta przygotowali dla wszystkich gości upominki.

W holu na I piętrze jest czynna wystawa profesora Jana Tajchmana „15. rocznica UNESCO” Zainteresowanych tematem zaprosił do zwiedzenia wystawy.

Zakończenie XXXVII uroczystej sesji.

Protokół sporządził
/-/Piotr Pyrek

Przewodniczący
Rady Miasta Torunia
/-/Marian Frąckiewicz